

“La pau i el diàleg interreligiós són les dues riqueses de Burkina Faso”

Dm, 9/05/2017 per Catalunya Religió

(Alba Sabaté - CR) Han passat 18 anys des que la Morissa Cañigüeral va marxar a Burkina Faso. La gironina en tenia 24. Ara en té 42 i visita Catalunya un parell de vegades l'any. L'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura va aprofitar, el passat divendres 5 de maig, un d'aquests viatges i va organitzar un esmorzar amb la Morissa a la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna. L'objectiu, conèixer Burkina Faso en primera persona i des de la visió d'una catalana que, malgrat tot, es considera encara “una immigrant a l'Àfrica”.

Durant la trobada, celebrada amb l'objectiu d'apropar el públic i els estudiants al país africà, Cañigüeral va presentar el seu país adoptiu; primer amb dades, després amb històries. Al final, amb vivències personals molt significatives. A Burkina Faso la va dur l'enamorament.

“Vaig prendre la decisió i em vaig casar amb el meu marit; jo catòlica i ell musulmà”, explica.

18 anys i molts canvis

“He vist canviar molt les coses a Burkina Faso en 18 anys”. La més destacada, el derrocament del poder establert des de feia 27 anys –del president Blaise Compaoré–, l'octubre del 2014, segons la Morissa “per una gran insatisfacció econòmica”. Malgrat tot, afirma que “hi va haver molt poca violència”. Va ser un aixecament que va sortir del poble, “dels joves que es comunicaven per les xarxes socials”, subratlla.

La comunicació i els avanços tecnològics, de fet, tenen un paper molt rellevant en l'evolució del país en els darrers anys. Segons Cañigüeral, ha estat tant política i econòmica com tecnològica. “Molta gent pot no tenir aigua ni electricitat però té dos telèfons”. Aquesta realitat es dona en un país en què els índexs

d'analfabetisme són molt elevats, al voltant del 70%. Tot i així, la tecnologia ha servit per impulsar la millora de serveis. Hi ha per exemple, un espanyol que ha facilitat l'arribada de coneixement perquè hi ha instal·lat una biblioteca al nord del país amb la seva corresponent versió digital.

Les principals fonts d'ingressos a Burkina Faso són les mines d'or, l'exportació de cotó, de karité, de mango i de mongeta verda, també es comercia amb cuir. "Sobretot és agricultura i ramaderia, no hi ha indústria, tot s'importa", remarca.

Contrast cultural, però societat unida

Segons Cañigueral, quant a la religió, el país africà és un exemple de diàleg interreligiós. Hi predominen el catolicisme i l'islam, tot i que també l'animisme. Hi ha, a més, evangèlics. "Tots celebrem les festes de tots", explica la Morissa referint-se a les 14 festes oficials del país, deu de les quals són religioses, 5 catòliques i 5 musulmanes. "A Nadal, per exemple, sempre passen molts convidats per casa i van també a altres cases, hi ha molta vida de comunitat", assegura.

De fet, en la religió hi ha influït també bastant l'aparició del mòbil, "molts, tant catòlics com musulmans, utilitzen apps per pregar" i hi arriben mitjans religiosos, com Ràdio Maria i tres canals de televisió evangèlics.

Per a la Morissa, el contrast cultural més destacat es dona en aspectes com la vigència de la poligàmia al país, símbol de poder econòmic dels homes; la desigualtat encara vigent entre gèneres ja que "la dona es considera un ésser inferior". A més, fa pocs anys que s'hi ha prohibit l'ablació.

Tot i això, segons la gironina, Burkina Faso creix amb una cohesió social indiscutible i aquesta cohesió "serà la que impedirà que les dificultats s'apoderin del país". "Penseu que l'endemà de la revolució, les dones i homes de la capital van sortir al carrer a escombrar i netejar els carrers", detalla.